

1. dívčí lycea,
2. ústavy pro vzdělání učitelů a učitelek,
3. vyšší obchodní školy (akademie obchodní),
4. vyšší státní školy průmyslové,
5. střední hospodářské školy a akademie.

§ 2.

Přijímání čekatele na místa aktuárských úředníků (elévů) do služební praxe u zemských, u okresních politických úřadů a u státních policejních úřadů přísluší předsedům zemských politických správ.

Jmenovati aktuárské úředníky do XI. až IX. hodnostní třídy přísluší předsedovi zemské politické správy, do VIII. hodnostní třídy ministru vnitra.

§ 3.

Ve smyslu § 4. zákona mohou býtí aktuárskými úředníky ku své žádosti ustanoveni:

1. kancelářští pomocníci a kancelářští oficianti, jestliže:

- a) prokázali předběžné vzdělání v § 1, odst. 2., zákona ustanovené, to jest absolvovali plnou střední školu (vyšší gymnasium, kteréhokoli typu nebo vyšší reálku), nebo některý ústav v § 1 tohoto nařízení uvedený a vykonali na některém z těchto ústavů zkoušku dospělosti,
 - b) byli v politické (policejní) správě aspoň 8 let a při tom v úřadu první instance (u okresního hejtmánství, policejního ředitelství) aspoň 3 léta buď nepřetržitě nebo v obdobích ne kratších 6 měsíců, výlučně nebo převážně i v pomocné konceptní službě s dobrým prospěchem zaměstnání. Složení zkoušky aktuárské se nepožaduje, jsou-li žadatelé zaměstnání v konceptní pomocné službě aspoň 5 let a mají kvalifikaci velmi dobrou;
2. kancelářští úředníci, jestliže

- a) vychodili aspoň nižší střední školu (nižší gymnasium, nižší reálku) nebo měšťanskou školu nebo ústav jí na roveň postavený, nebo absolvovali kursy četnické a složili-li na nich s úspěchem předepsané zkoušky, a
- b) byli aspoň 12 let v politické (policejní) službě a při tom aspoň po 5 let buď nepřetržitě neb v obdobích ne kratších 6 měsíců u úřadu první instance (okresní hejtmánství, policejní ředitelství) a výjimkou u 2. instance výhradně nebo převážně v pomocné konceptní službě s dobrým úspěchem zaměstnání.

Žádosti za zařazení dle § 4 zákona buďtež podány u úřadu, u něhož jest kancelářský pomocník, oficiant, nebo kancelářský úředník zaměstnán, a doloženy doklady o předběžném vzdělání.

Úřad opatří od příslušných úřadů první instance potvrzení, po jakou dobu, u kterého úřadu a v jakém rozsahu (převážně, výlučně) a s jakým úspěchem byl žadatel zaměstnán a zašle žádost s doklady a svým vyjádřením zemské politické správě, jež jí předloží s návrhem ministerstvu vnitra.

§ 4.

Provéstí zařazení mezi aktuárské úředníky přísluší ministerstvu vnitra. Zařazení buď zásadně provedeno do té třídy hodnostní, a té stupnice platové, ve které žadatelé již jsou.

Nebyli-li žadatelé do hodnostních tříd dosud zařazení, buďtež zařazení do XI. třídy, a to stupnice nejnižší. O započtení předchozí doby platí (pokud jde o státní úředníky z oprávněných poddůstojníků jmenované), nařízení veškerého ministerstva ze dne 25. ledna 1914, č. 18 ř. z., pokud pak jde o oficianty a kancelářské pomocníky, předpisy zákona ze dne 18. února 1919, č. 89 Sb. z. a n.

§ 5.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Tusar v. r.

Dr. Horáček v. r.	Habrman v. r.
Dr. Veselý v. r.	Staněk v. r.
Prášek v. r.	Stříbrný v. r.
Dr. Heidler v. r.	Hampl v. r.
Švehla v. r.	Houdek v. r.

Čís. 468.

Nařízení veškerého ministerstva ze dne 17. července 1919

o zařazení aktuárských úředníků zřízených zákonem ze dne 15. května 1919, čís. 262 Sb. z. a n., do skupiny C časového postupu ve smyslu § 52 zákona ze dne 25. ledna 1914, č. 15 ř. z. (služební pragmatiky).

§ 1.

Aktuárští úředníci ve službě politické a policejní zákonem ze dne 15. května 1919, č. 262 Sb. z. a n. zřízení přidělují se na základě § 52 zákona ze dne 25. ledna 1914, č. 15 ř. z., o služebním poměru státních úředníků a sluhů (služební pragmatiky) do skupiny C, čímž doplňuje se ustanovení § 1, bod II. nařízení veškerého ministerstva ze dne 1. února 1914, č. 34 ř. z.

§ 2.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Tusar v. r.

Dr. Horáček v. r. **Švehla v. r.**
Dr. Veselý v. r. **Habrman v. r.**
Prášek v. r. **Staněk v. r.**
Dr. Heidler v. r. **Stříbrný v. r.**
Dr. Winter v. r. **Hampl v. r.**

Klofáč v. r.

Houdek v. r.

jako ministr pro zásobování lidu a v zastoupení nepřítomného ministra veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy.

Čís. 469.

Zákon ze dne 24. července 1919,

týkající se zatímních opatření k ochraně vzorků.

Dle usnesení Národního shromáždění se nařizuje:

§ 1.

Ochranné vzorky u některé obchodní a živnostenské komory v území Československé republiky do dne vydání tohoto zákona zapsané zůstávají v platnosti.

§ 2.

Ochranné vzorky, které byly zapsány do dne vyhlášení tohoto zákona u některé obchodní a živnostenské komory bývalé říše rakousko-uherské mimo území Československé republiky, budou chráněny i v území Československé republiky za podmínek reciprocity, prohlásí-li majitel vzorku do 31. prosince 1919 obchodní a živnostenské komoře v Praze, že se domáhá ochrany vzorkové pro oblast Československého státu. Zároveň s prohlášením jest předložiti dva exempláře vzorku nebo jeho zobrazení spolu s potvrzením identity a dne původního zápisu, vydaným obchodní a živnostenskou komorou, u níž byl vzorek původně zapsán.

§ 3.

Nařízení bývalého ministerstva veřejných prací ze dne 2. června 1915, č. 152 ř. z., se zrušuje.

Doba zažádané ochrany, resp. zbytek její, běží ode dne, kterého tento zákon nabude platnosti.

§ 4.

Uplynulá doba trvání ochrany vzorkové se započítá do celkové doby, pro niž byla ochrana při původním zápisu žádána.

§ 5.

Spory o platnosti vzorků jest znovu zahájití.

§ 6.

Vzorky cizozemců, jež jsou zapsány buď u obchodní a živnostenské komory ve Vídni nebo u obchodní a živnostenské komory v Budapešti, budou chráněny na žádost v celém území republiky Československé, avšak v území, kde platnosti dosud neměly, pouze s výhradou práv třetích.

§ 7.

Zákon ze dne 27. června 1908, č. 123 ř. z., pokud jím agendy vzorků přikázány byly ministerstvu veřejných prací, pozbývá platnosti.

§ 8.

Císařský patent ze dne 7. prosince 1858, č. 237 ř. z., pozměněný zákonem ze dne 23. května 1865, č. 35 ř. z., zůstává v platnosti s těmito změnami:

Úvodní odstavec císařského patentu ze dne 7. prosince 1858, č. 237 ř. z., se zrušuje.

K § 5. připojuje se tento odstavec jako odstavec druhý:

Kdo nemá v území Československé republiky stálého bydliště nebo sídla, může uplatňovati nárok na ochranu vzorkovou jen tehdy, ustanoví-li v Československé republice oprávněného zmocněnce. K registrování vzorků takovýchto žadatelů jest příslušna obchodní a živnostenská komora v Praze.

V § 11 nahražují se sub a) slova „v obvodu rakouského říšského území“ slovy „v území státu Československého“, a sub b) slova „do rakouského říšského území“ slovy „do území Československého státu“.

§ 9.

Zákon tento nabývá účinnosti čtrnáctého dne po vyhlášení.

§ 10.

Provedením jeho pověřuje se ministr pro průmysl, obchod a živnosti a ministr spravedlnosti.

T. G. Masaryk v. r.

Tusar v. r.

Dr. Veselý v. r.

Dr. Heidler v. r.